

Warszawa, 25.03.2026

Protokół z II Konkursu na 10-minute play „Fail Better”

Sztuki nadesłane na konkurs były oceniane przez Kapitułę, podzieloną na trzy komisje jurorów: literaturoznawców, twórców teatralnych oraz grupę studentów i absolwentów UW, którzy stanowią Komitet Organizacyjny Festiwalu.

Członkowie każdej komisji, opierając się na kryteriach oceny pracy wskazanych w regulaminie konkursu, wybrali po dwa utwory, wskazując na wyróżniające je walory.

Nagrody, które otrzymają zwycięzcy, to możliwość uczestnictwa w warsztatach teatralnych oraz debiutu jako autorzy podczas „II Festiwalu 10-minute plays”. Inscenizacje nagrodzonych sztuk będą zaprezentowane podczas przeglądu festiwalowego 16 maja 2026 r. Autorzy otrzymają też nagrody rzeczowe: vouchery na bilety do teatru.

Kapituła Konkursu:

Literaturoznawcy

Gertude Gibbons, York University, UK

Dr Elżbieta Grzyb, Centrum Nauczania Języków Obcych, UW

Prof. Mark Rudnicki, George Mason University, Virginia, USA

Nagrodzone sztuki:

The Circle, Aidan Harris-Cross

Pusty wieczór, Maja Bednarek

Aktorzy Teatru im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem.

Krzysztof Wnuk

Joanna Banasik

Nagrodzone sztuki:

Wszystko w porządku, Maria Skwirowska

Speed Failing, Tomasz Januchta

Komitet Organizacyjny Festiwalu:

Patrycja Fruba,

Piotr Starczewski,

Patrycja Ambroszczyk,

Julia Niemiec

Nagrodzone sztuki:

Nudny Miliard, Gabriel Kolebacz

The Rehearsal, Anna Kopyś

Przewodnicząca Jury

Dr Elżbieta Grzyb

Uzasadnienia członków Kapituły dla przyznanych nagród:

The Circle, Aidan Harris-Cross

Medytacja nad niepewnością – ta sztuka rozgrywa się w przestrzeni zdefiniowanej przez oczekiwanie i naznaczonej przeczuciem tego, co ma nadejść. Jej nieokreśloność opiera się wszelkim jednoznacznym interpretacjom; zdaje się pozbawiona ostatecznego celu, a jednocześnie odzwierciedla ludzką egzystencję oraz nieustanną walkę w poszukiwaniu sensu.

Pusty wieczór Maja Bednarek

Nagroda za umiejętne wykorzystanie potencjału dramatycznego *10-minute plays* i zadanie w przewrotny sposób pytania o jakość międzypokoleniowych i społecznych więzi.

Wszystko w porządku, Maria Skwirowska

Teatr jest sztuką paradoksów. Jak wiele mówiąc, nie powiedzieć nic, a równocześnie powiedzieć wszystko? W tym przypadku się udało!

Speed Failing, Tomasz Januchta

Za wyzwanie aktorskie, w którym wszystko, co istotne, dzieje się poza słowami, chociaż słów pada wiele...

Nudny miliard, Gabriel Kolebacz

Uchwycenie porażki w dowcipny, pomysłowy, sprawny językowo sposób; choć na poziomie mikroskali, to z odniesieniem do relacji kluczowych przecież dla „istnienia” w ogóle. W autorskim uniwersum reprezentowanym przez różne typy bakterii toczą się dramaty i zapadają decyzje o ogromnym znaczeniu, skupione wokół chęci spełnienia uniwersalnego pragnienia czegoś więcej.

The Rehearsal, Anna Kopyś

Niepewności procesu twórczego zostają w tej sztuce wykorzystane w interesującej, starannie skomponowanej metarefleksji o pisaniu sztuki dla teatru pod presją deadline’u. W swojej prostocie wyrazu zawiera paradoksalnie cały wachlarz emocji kłębiących się w głowie autora, które dążą do ujawnienia na papierze, a ich dynamiczna gra niekoniecznie kończy się porażką.